

गर्ग उवाच ।

ततस्ते विविधैरस्त्रैर्बध्यमानाः सुरारयः ।
 मूर्ध्नि लक्ष्म्या समाक्रान्ता विनेशुरिति नः श्रुतं ॥ ५५ ॥
 लक्ष्मीश्चोत्पत्य संप्राप्ता दत्ताचेयं महामुनिं ।
 स्तूयमाना सुरैः सर्वैर्देवनाशान्मुदाम्बितैः ॥ ५६ ॥
 प्रणिपत्य ततो देवा दत्ताचेयं मनीषिणं ।
 नाकपृष्ठमनुप्राप्ता यथापूर्वं गतज्वराः ॥ ५७ ॥
 तथा त्वमपि राजेन्द्र यदीच्छसि यथेक्षितं ।
 प्राप्तुमैश्वर्यमनुलं तूर्णमाराधयस्व तं ॥ ५८ ॥
 इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे गर्गवाक्यं ॥ १८ ॥

ऊनविंशोऽध्यायः ।

पुत्र उवाच ।

इत्यृषेर्वचनं श्रुत्वा कार्त्तवीर्यो नरेश्वरः ।
 दत्ताचेयाश्रमं गत्वा तं भक्त्या समपूजयत् ॥ १ ॥
 पादसंवाहनाद्येन मध्वाद्याहरणेन च ।
 सूक्चन्दनादिगन्धान्मुफलाद्यानयनेन च ॥ २ ॥
 तयान्नसाधनैस्तस्य उच्छिष्टापोदनेन च ।
 परितुष्टो मुनिर्भूषं तमुवाच तथैव सः ॥ ३ ॥
 यथैवोक्ताः पुरा देवा मद्यभोगादिकुत्सनं ।